

Anotace

Táto dizertačná práca nazvaná *Prvé storočie obnovenej Jednoty bratskej (1862 - 1968)* sa sústreďuje na otázku s akými problémami a ťažkosťami sa stretávala cirkev. Na českom území začala znovu pôsobiť v roku 1862, kedy oficiálne vyslala cestujúcich kazateľov, aby sa starali o malé skupiny veriacich. Spolu s nimi študovali Bibliu. Činnosť cestujúcich kazateľov bola obmedzená, pretože cirkev nemala štátne uznanie. To sa zmenilo v roku 1880. Rozbehla sa misia a začali vznikať české a nemecké zbory. Po vzniku Československej republiky zasiahlo zbory prestupové hnutie. České zbory požadovali samostatnosť, ale nemecké zbory boli proti tomu. Po mnohých rokovaniach sa české a nemecké zbory rozdelili a samostatne spravovali svoje záležitosti. Počas druhej svetovej vojny sa väčšina českých kazateľov zapojila do odboja. Po skončení vojny toto konanie vyvolalo kritiku. Kvôli odsunu nemeckého obyvateľstva zanikli niektoré zbory. Veľkým zlomom bol rok 1949, kedy boli prijaté cirkevné zákony, ktoré stanovili právne podmienky pre fungovanie cirkví. V týchto podmienkach získali české zbory status samostatnej cirkevnej provincie a v roku 1967 sa konala generálna synoda v Potštejne. Príprava a priebeh synody sa stal predmetom rozsiahlej kritiky, ktorá vyvrcholia odstúpením vedenia cirkvi.